

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 959/2021
09.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Дејан Мраковић, адвокат у ..., против тужене Машинско-саобраћајне школе ..., чији је пуномоћник Милан Ђурчић, адвокат у ..., ради поништаја отказа уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 646/20 од 10.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 09. септембра 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 646/20 од 10.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 7П1 426/19 од 05.12.2019. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење број .. од 24.08.2017. године којим се одбија као неоснован приговор тужиоца на решење ВД директора број .. од 27.07.2017. године, којим је оглашен кривим за извршену тежу повреду радне обавезе и према којем му престаје радни однос код туженог Машинско-саобраћајне школе ..., као незаконито, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на посао и распореди на радно место које одговара његовом знању и радној способности. Обавезан је тужилац да туженом на име наканде трошкова парничног поступка исплати износ од 159.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 646/20 од 10.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је одлучио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијским наводима да током доказног поступка није утврђено да ли је тужени имао мањак горива у цистерни пре него што је учињена радња која је оквалификована као дисциплински пропуст, ревидент указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што се не може истицати као ревизијски разлог, по одредбама члана 407. Закона о парничном поступку. Такође, ревизијски наводи тужиоца којима се указује да су нижестепене одлуке засноване на изјави тужиоца датој пред полицијом, а да је записник о том саслушању изузет из списка кривичног предмета, представља позивање на битну повреду поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 8. Закона о парничном поступку која није учињена пред другостепеним судом, те се самим тим не може истицати у ревизијском поступку у смислу члана 407. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на радном месту Дана 29.03.2017. године тужилац је са домаром тужене школе, ББ, затечен од стране полицијских службеника приликом истакања и преношења лож уља из котларнице тужене школе, када је шест канистера од по 30 литара сместио у путничко возило. Против тужиоца и ББ покренут је поступак пред ОЈТ Чачак у предмету Кт бр 370/17, а потом и кривични поступак у предмету К. бр. 503/17 у коме је донета пресуда дана 07.11.2018. године којом је тужилац, поводом наведеног догађаја, оглашен кривим јер је извршио кривично дело проневера из члана 364. став 1. КЗ и условно осуђен казном затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се изречена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Након вођења дисциплинског поступка, вршилац дужности директора тужене школе је донео решење број .. од 27.07.2017. године којим је тужилац оглашен кривим за извршену тежу повреду радне обавезе из члана 141. тачка 16. Закона о основама система образовања и васпитања, незаконито располагање средствима, школским простором, опремом и имовином установе и одлучено да тужиоцу престаје радни однос даном коначности тог решења. Поступајући по приговору тужиоца, Школски одбор тужене је дана 24.08.2017. године донео решење број .. којим је одбио као неоснован приговор тужиоца на наведено решење ВД директора тужене школе.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев за поништај оспореног решења, налазећи да је тужена законито изрекла тужиоцу дисциплинску меру престанка радног односа, јер је утврђено да је тужилац извршио тежу повреду радне обавезе из члана 141. тачка 16. Закона о основама система образовања и васпитања.

Према становишту Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови на утврђено чињенично стање применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Одредбом члана 141. тачка 16. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр 72/09 ... 62/2016 – Одлука УС) који је важио у

моменту учињене повреде радне обавезе, прописано је да је тежа повреда радне обавезе запосленог у установи незаконито располагање средствима, школским простором, опремом и имовином установе. У конкретном случају тужилац је био запослен у туженој школи, када је незаконито источио лож уље које представља имовину тужене школе и исто преточио у канистере које је сместио у путничко возило. На наведени начин, осим што је учинио кривично дело за које је осуђен, тужилац је учинио и тежу повреду радне обавезе која је прописана цитираном законском одредбом, јер је незаконито располагао имовином тужене школе. Током првостепеног поступка нису утврђене олакшавајуће околности под којима је повреда учињена, па имајући у виду да је тужилац деловао са умишљајем, решење о престанку радног односа донето је у складу са одредбом члана 143. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, како то правилно закључују и нижестепени судови.

Имајући у виду да тужилац у ревизији у битном оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа, који разлози не могу бити предмет оцене у ревизијском поступку, Врховни касациони суд закључује да је ревизија неоснована, па је применом одредбе члана 414. став 1 Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић